

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33. м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«29» лютого 2024 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Левчик Влада Павлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022000000001635 від 17.11.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Пошиваю Олександрю Івановичу, 24.08.1958 року народження, уродженцю Кримської області СРСР, громадянину Російської Федерації, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Російська Федерація, м. Санкт-Петербург, наб. Ріки Мойки 60, кв. 12,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- **ч. 5 ст. 27, ч. 2. ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України**, тобто пособництві у веденні агресивної війни вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Пошивай О.І.:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя.

18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає

стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних

заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, у період з 24.02.2022 упродовж 2022 року та січня 2023 року Збройними Силами України проводяться успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Збройні Сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили РФ з окупованих територій України, представниками Російської Федерації, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, розробили план, спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами РФ систематичних ракетних ударів по містам і іншим населеним пунктам всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури, необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету змусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади РФ, командування ЗС РФ, правоохоронних і розвідувальних органів РФ, зокрема: Міністром оборони Російської Федерації Шойгу С.К., начальником Генерального штабу Збройних сил Російської Федерації Герасимовим В.В., секретарем Ради безпеки Російської Федерації Патрушевим М.П., директором Федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації Золотовим В.В., директором Федеральної служби безпеки Російської Федерації Бортніковим О.В., директором Служби зовнішньої розвідки Російської Федерації Нарішкіним С.Є. та іншими.

Для виконання логістичних завдань по забезпеченню військових формувань РФ зброєю, боєприпасами та перекиданням живої сили з інших частин РФ,

співучасники у невстановлений досудовим розслідуванням час залучили Міністра транспорту РФ Савельєва Віталія Геннадійовича.

В свою чергу Савельєв В.Г., здійснюючи безпосереднє керівництво транспортною галуззю, доручив виконання поставленого йому завдання в частині перевезення особового складу, військової техніки ЗС РФ водним транспортом своєму заступнику - Пошиваю Олександрю Івановичу 24.08.1958 року народження, який призначений на посаду заступника міністра транспорту РФ розпорядженням Уряду РФ № 86-р від 21.01.2021.

Пошивай О.І., як заступник Міністра транспорту РФ, безпосередньо координує та контролює діяльність Федерального агентства морського та річкового транспорту, яке відповідно до розпорядження Уряду РФ від 29.08.2022 року №2458-р «О руководителе Федерального агентства морского и речного транспорта» очолює Джіоев Захарій Тенгізович 06.04.1977 року народження.

Джіоев З.Т. та Пошивай О.І., у невстановлені досудовим розслідуванням часі і місці, маючи на меті сприяти вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни, попередньо змовились про забезпечення перевезення морським транспортом озброєння та іншого вантажу для ЗС РФ, тим самим надавши засоби та усунувши перешкоди для ведення агресивної війни.

Також Джіоев З.Т. та Пошивай О.І., входять до складу Морської колегії при Уряді Російської Федерації і разом з іншими високопосадовцями РФ та ЗС РФ забезпечують реалізацію Морської доктрини Російської Федерації, яка затверджена Указом Президента РФ від 31.07.2022 №512.

Морська колегія при Уряді Російської Федерації є постійно діючий координаційний орган, що забезпечує узгоджені дії федеральних органів виконавчої влади, органів виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації та організацій у сфері морської діяльності Російської Федерації на користь реалізації національної морської політики Росії викладеної в Морській доктрині.

Відповідно до положень Морської доктрини Російської Федерації затвердженої Указом Президента РФ від 31.07.2022 №512:

- мобілізаційна підготовка та мобілізаційна готовність у сфері морської діяльності мають стратегічно важливе значення для підвищення військово-морського потенціалу Російської Федерації та спрямовані на забезпечення введення до складу Збройних Сил Російської Федерації заздалегідь підготовлених цивільних судів та екіпажів, а також на підготовку об'єктів морської діяльності до функціонування у воєнний час. Зазначеним Указом також передбачено вдосконалення порядку призову та використання транспортних, промислових та спеціальних судів усіх форм власності, а також використання портових потужностей в умовах проведення Збройними Силами Російської Федерації, іншими військами, військовими формуваннями та органами спеціальних операцій в умовах мирного часу як один з пріоритетних напрямків вдосконалення мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності у сфері морської діяльності;

- Російська Федерація для захисту своїх національних інтересів у Світовому океані реалізує своє безперечне право на присутність сил (військ) Військово-Морського Флоту та їх застосування у суворій відповідності до законодавства Російської Федерації, її міжнародних договорів та норм міжнародного права:

- основними викликами та загрозами національній безпеці та сталому розвитку Російської Федерації, пов'язаними зі Світовим океаном, є збройні конфлікти в районах, що мають особливе геополітичне значення для Російської Федерації та її союзників, а також на територіях держав, що мають вихід до Світового океану.

Також, відповідно до Морської доктрини закони Російської Федерації у сфері оборонного комплексу виступають вище міжнародних договорів, у тому числі і статутів ООН.

Після оголошення 21.09.2022 р. часткової мобілізації в РФ (Указ Президента РФ від 21.09.2022 № 647) відповідно до ст. 13 «Військово-транспортна повинність» федерального закону «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію в російській федерації» від 24.01.1997 № 31-ФЗ, введено військово-транспортну повинність для організацій, які забезпечують роботу транспортних засобів, а також для фізичних та юридичних осіб, які володіють транспортними засобами, порядок виконання якої регулюється «Положенням про військово-транспортну повинність», затверджену Указом Президента РФ від 02.10.1998 № 1175.

Згідно з п. 1, 2 вказаного положення військово-транспортна повинність встановлюється для забезпечення транспортними засобами ЗС РФ в період мобілізації та військового часу. Під транспортними засобами розуміється серед іншого водний транспорт. В даному положенні під наданням транспортних засобів розуміється поставка, передача і використання водного транспорту в інтересах ЗС РФ, інших формувань та органів державної влади РФ.

Відповідальним за організацію виконання військово-транспортної повинності у сфері морського та річкового транспорту є керівник Федерального агентства морського та річкового транспорту Джіоев З.Т.

В підпорядкування керівника Федерального агентства морського та річкового транспорту Джіоева З.Т. входять всі підрозділи Адміністрації морських портів РФ, у тому числі і новостворені на тимчасово окупованій території України.

У зв'язку з чим, Джіоев З.Т. та Пошивай О.І., діючи за попередньою змовою, для виконання єдиного злочинного умислу залучили керівника Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря» Сафонічева Сергія Вікторовича, 02.12.1968 року народження, який з 11.04.2017 є керівником Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря».

Окрім цього, відповідно до затвердженої розпорядженням керівника Федерального агентства морського та річкового транспорту від 24.11.2022 № ЗД-461-р Джіоева З.Т. нової редакції статуту «Федерального государственного бюджетного учреждения «Администрация морских портов Азовского моря» Бердянський торговельний морський порт та Маріупольський торговельний морський порт були включені в перелік портів РФ і потрапили до сфери впливу Сафонічева С.В., який очолював вказану установу.

Зокрема відповідно до п. 3.1 та 3.2 Розділу 3 нової редакції «Статуту Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря» (далі – Статут), затвердженої розпорядженням Федерального агентства морського та річкового транспорту від 24.11.2022 № ЗД-461-р, предметом діяльності адміністрації є організаційне, матеріально-технічне та

фінансове забезпечення виконання капітанами морських портів Азов, Бердянськ, Єйськ, Кавказ, Маріуполь, Ростов-на-Дону, Таганрог, Темрюк своїх функцій, передбачених Федеральним законом Російської Федерації від 08.11.2007 № 26 ФЗ «О морских портах Российской Федерации и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации», іншими федеральними законами, нормативними правовими актами Уряду Російської Федерації. Метою діяльності Адміністрації є надання послуг у морських портах Азов, Бердянськ, Єйськ, Кавказ, Маріуполь, Ростов-на-Дону, Таганрог, Темрюк.

Також, відповідно до п. 4.1.9., 4.1.10, 4.1.12. та 4.1.13. Розділу 4 Статуту для досягнення цілей, вказаних в пункті 3.2. Статуту, Адміністрація виконує наступні функції:

- організовує роботу з проведення оцінки вразливості акваторій морських портів, що входять до складу Адміністрації, організовує роботу з проведення оцінки уразливості акваторій, що входять в склад Адміністрації, організовує розробку планів забезпечення транспортної безпеки акваторій морських портів;

- взаємодіє з іншими організаціями, що надають у морських портах державні послуги зі створення, розвитку та утримання об'єктів, що забезпечують безпеку мореплавання;

- виконує затверджене Засновником для Адміністрації державне завдання з надання державних послуг (виконання робіт);

- організує та забезпечує мобілізаційну підготовку у морських портах.

Так, Сафонічев С.В., як керівник Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря» згідно з п.п. 9.2, 9.8 Розділу 9 Статуту здійснює керівництво діяльністю Адміністрації, несе персональну відповідальність за виконання покладених на Адміністрацію повноважень та функцій, виконання державного завдання, встановленого Засновником, нецільове використання коштів федерального бюджету, прийняття зобов'язань понад доведені лімітних бюджетних зобов'язань та інші порушення законодавства Російської Федерації, за організацію захисту відомостей, що становлять державну таємницю. Окрім того, здійснює нагляд за виконанням підлеглими працівниками морських портів завдань по своєчасному та безперешкодному здійсненню військових перевезень морським транспортом, належного та своєчасного обслуговування вказаного морського транспорту та надання навігаційних послуг

З питань, що належать до його компетенції, Керівник діє на принципі єдиноначальності.

Так, діючи за попередньою змовою з Пошиваєм О.І. і Джіоевим З.Т., Сафонічев С.В. умисно як керівник Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря» з вересня 2022 року по даний час надавав вказівки і дозволи на використання потужностей тимчасово окупованих морських портів України, укладання угод щодо перевезення військових вантажів цивільними компаніями до підконтрольних йому морських портів.

Отже, Сафонічев С.В., маючи прямий вплив на морські порти в акваторії Азовського моря, користуючись своїм службовим становищем, надав засоби для перевезення вантажів ЗС РФ для їх подальшого використання у вчиненні збройної агресії проти України.

Зокрема, на виконання єдиного злочинного замислу, Пошивай О.І., Джіоев З.Т. та Сафонічев С.В. у не встановленому досудовим розслідуванням місці та часі, але не раніше вересня 2022 року, з метою забезпечення транспортування військової техніки і особового складу ЗС РФ, надали вказівки та дозволи на використання потужностей морського порту України в м. Бердянськ, чим забезпечили безперешкодне транспортування морськими суднами військової техніки ЗС РФ до тимчасово окупованого Бердянського морського торговельного порту України (адреса: 71100, Запорізька область Бердянськ, вул. Горького 13/7).

В результаті, 23.05.2023 російський вантажний корабель «YANA V» (ІМО 9931226), який вийшов з Кавказького морського торговельного порту РФ, пройшовши акваторію Азовського моря, зайшов у морський простір тимчасово окупованого Бердянського морського торговельного порту України, в якому здійснив розвантаження військової техніки, доставленої з території РФ, до причалу №10.

Також, 26.05.2023 російський вантажний корабель «V.USPENSKIY» (ІМО 8946389), який вийшов з Ростовського морського торговельного порту РФ, пройшовши акваторію внутрішніх вод РФ та Азовського моря, зайшов у морський простір тимчасово окупованого Бердянського морського торговельного порту України, в якому розвантажив військову техніку, доставлену з території РФ, до причалу №10.

Після чого, 28.05.2023 раніше доставлену вищевказаними кораблями російську техніку було вивезено з порту під охороною зенітного ракетно-гарматного комплексу «Панцирь-С1» до пунктів постійної дислокації військ ЗС РФ на тимчасово окуповану територію Запорізької області.

Окрім цього встановлено, що відповідно до протоколу засідання міжвідомчої комісії з координації інституту тимчасових адміністрацій окупаційної Військово-цивільної адміністрації Запорізької області від 23 вересня 2023 року №2 та Указу Голови окупаційної Військово-цивільної адміністрації Запорізької області від 28 вересня 2023 року №18/р Пошивай О.І., Джіоев З.Т. та Сафонічев С.В. надавали накази та розпорядження про проведення ряду будівельних та інженерно-технічних робіт зі зведення берегових укріплень та капітальних фортифікаційних споруд на території Бердянського морського порту, його акваторії, а також на підходах до нього.

Таким чином, заступник Міністра транспорту РФ Пошивай О.І., керівник Федерального агентства морського та річкового транспорту РФ Джіоев З.Т. та керівник Федеральної державної бюджетної установи «Адміністрація морських портів Азовського моря» Сафонічев С.В., діючи умисно за попередньою змовою, у не встановленому досудовим розслідуванням місці та часі, але не раніше вересня 2022 року, маючи на меті сприяти вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни, організували та забезпечили умови для своєчасного переправлення морським транспортом особового складу ЗС РФ та інших збройних формувань РФ, військової техніки, засобів ураження до тимчасово окупованої території України, тим самим надавши засоби та усунувши перешкоди для вищого військово-політичного керівництва РФ у веденні агресивної війни проти України.

У зв'язку з цим, Пошивай Олександр Іванович, 24 серпня 1958 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, а саме в пособництві вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Влада ЛЕВЧИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«19» лютого 2024 року

Олег ШНАЙДЕР

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Влада ЛЕВЧИК